

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/146/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619010065
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3619010065.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému V. P., nar. XX.X.XXXX v J., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 13.9.2019, sp.zn. 1T/24/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2019 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.d) Tr.por. z r u š u j e s a v napadnutom rozsudku celý výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, ako aj výrok o treste prepadnutia veci.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. sa

obžalovaný V. P. - nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom
M., H. XXX/XX, t. č. v ÚVV Ilava,

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 13.9.2019, sp. zn. 1T/24/2019 bol obžalovaný V. P. uznaný vinným pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 15.12.2018 o cca. 20:30 hod. bez oprávnenia a súhlasu vošiel v M. na ulici H. XXX/X do domu E. L. v úmysle zmocniť sa finančnej hotovosti poškodeného, ktorý v tom čase spal na gauči v kuchyni predmetného domu, začal poškodeného rukami škrtiť, potom ho rukami opakovane udieral do hlavy, rukou prehľadal poškodenému košeľu, ktorú mal oblečenú na sebe a z náprsného vrečka košele poškodenému odcudzil finančnú hotovosť vo výške 20,-€, občiansky preukaz poškodeného, kartu

poistenca zdravotnej poisťovne Dôvera a cestovný lístok na bezplatnú dopravu dôchodcu a následne z domu poškodeného odišiel preč, čím uvedeným konaním spôsobil E. L., nar. XX.XX.XXXX škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 20,-€ a pomliaždeninové poranenie vo vlasatej časti hlavy a pomliaždeninové poranenie krčnej chrbtice, ktoré si vyžiadalo lekárske ošetrenie a zároveň porušil domovú slobodu E. L..

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 5, ods. 7 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 114 (stoštrnásť) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci - finančných prostriedkov - bankovka v nominálnej hodnote 20 € (dvadsať eur) sériové číslo: SA3301894067 s tým, že podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote ho napadol odvolaním obžalovaný V. P.. V písomnom odôvodnení podanom osobne, ale i cestou obhajcu obsiahlo namietal, že súd prvého stupňa nesprávne zistil skutkový stav, nesprávne jednotlivé dôkazy hodnotil v jeho neprospech a dôkazy svedčiace o jeho nevine a výpovede ním navrhovaných svedkov považoval za účelové a nedôveryhodné. Naopak výpoveď poškodeného súd vyhodnotil ako dôveryhodnú, napriek rozporom vo výpovedi poškodeného, ktoré neboli odstránené. Jediný dôkaz, ktorý ho usvedčuje zo spáchania trestných činov, za ktoré bol odsúdený, je práve výpoveď poškodeného, ktorú považuje za nedôveryhodnú a plnú rozporov. Súd prvého stupňa nevykonal ním navrhnuté dôkazy a to rekonštrukciu skutku, znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva, za účelom objektívneho posúdenia stavu ovplyvnenia alkoholom poškodeného v čase spáchania skutku, kontrolné znalecké dokazovanie znaleckým ústavom vo veci skutočností, ktoré mali byť objasnené znaleckým posudkom č. 16/2019 vyhotoveným MUDr. H. H., najmä ku skutočnosti, aké mal poškodený ovládacie a rozpoznávací schopnosti v čase spáchania skutku s prihliadnutím na alkoholické opojenie poškodeného a tiež výsluch svedka brata poškodeného C. L. ku skutočnostiam, čo sa udialo v dome poškodeného v čase spáchania skutku. Obžalovaný má za to, že keby súd vykonal tieto dôkazy, bol by náležite zistený skutkový stav v jeho prospech a preukázaná jeho nevina. Namietal, že je nemožné, aby poškodenému spôsobil zranenia, aké sú zadokumentované v spise a to na ľavej zadnej časti jeho hlavy za uchom, ak mal poškodeného napadnúť a biť ako to uvádza poškodený a to v polohe, že mali vedľa seba sedieť na jeho posteli, pričom obžalovaný mal sedieť po jeho pravej strane a mal ho jednou rukou škrtiť a druhou udierať. V tejto polohe je nemožné, aby poškodenému dočiahol udierajúcou rukou na druhú, čiže ľavú stranu hlavy za ucho, kde mal poškodený zranenia. Navrhol vykonať rekonštrukciu skutku za účelom napodobenia situácie a okolností, za ktorých bol spáchaný trestný čin a za účelom preverenia výpovede poškodeného, tento dôkaz však prvostupňový súd nevykonal. Pokiaľ ide o nedôveryhodnosť výpovedí poškodeného, poukazoval obžalovaný na to, že v prvotnej výpovedi v prípravnom konaní poškodený tiež uvádzal, že bezprostredne po skutku v obave o svoj život odišiel z domu do pohostinstva na stanicu, kde požiadal barmanku, aby privolala policajtov. Neskôr v jeho výpovedi zo dňa 16.12.2018 priznal, že po skutku zotrval v jeho dome 1,5 hodiny a prikuroval si v dome, aby mu nebolo zima. Obžalovaný má za to, že keby spáchal skutok, následkom čoho by sa poškodený dôvodne obával o svoj život a zdravie, opustil by poškodený dom a nezotrval na mieste činu ešte 1,5 hodiny. Uvedené preukazuje, že skutok sa nestal. Z výpovede svedkyne M. z hlavného pojednávania, barmanky z pohostinstva zo stanice v Chynoranoch, kde mal poškodený utiecť po skutku v obave o jeho život vyplýva, že poškodený si po príchode objednal jednu borovičku a vineu, zaspal na 1 h hodinu a potom ju požiadal, aby mu privolala pomoc, pričom sa jej nevidel vystrašený. Takéto správanie nenasvedčuje tomu, že poškodený mal obavu o svoj život a zdravie po fyzickom napadnutí. Nedôveryhodnosť výpovede poškodeného potvrdzuje aj jeho tvrdenie, že jeho napadnutie obžalovaným dňa 15.12.2018 nebolo prvýkrát, pretože ho mal napadnúť už pol roka pred skutkom. Následne na výsluchu a po otázkach kladených obhajcom vyplynulo, že poškodenému mali byť počas jeho spánku odcudzené neznámou osobou nohavice (šušťáky) s peniazmi a že on si len domyslel, že to mohol byť obžalovaný, alebo niekto z jeho rodiny, lebo podľa neho k nemu denno-denne chodili, avšak uviedol, že vtedy obžalovaného nevidel, pretože spal. Na základe uvedeného má obžalovaný za to, že poškodený v jeho výpovediach fabuluje, má v podvedomí vsugerované, že za všetko zlé čo sa mu udeje, je vinný obžalovaný. Pritom poškodený už bol v minulosti za spáchanie trestného činu krivého obvinenia odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske v konaní sp.zn. 1T/60/2009. Aj keby bolo pravdou, že bol už pol roka pred spáchaním skutku olúpený, alebo okradnutý niekým z rodiny obžalovaného, tak by logicky prijal preventívne opatrenia, aby k ďalším takýmto skutkom nedošlo

a zamykal by sa v dome keď spí, vyzval by ho a jeho rodinu, aby k nemu nechodili, toto sa však neudialo. Aj toto potvrdzuje nepravdivosť výpovede poškodeného. Tiež bolo zistené, že poškodený pred údajným spáchaním skutku vypil väčšie množstvo alkoholu, kedy dňa 16.12.2018 o 00:04:02 hod. bola políciou u neho nameraná hodnota alkoholu 0,89 mg/L (BrAC), čo je cca 1,8 promile. Z výpovede svedkyne M. z hlavného pojednávania - krčmárky zo stanice v Chynoranoch, ako aj z výpovede poškodeného z hlavného pojednávania vyplynulo, že po skutku do dychovej skúšky vypil poškodený iba pol deci borovičky, čiže s prihliadnutím na zostatkový alkohol zistený u poškodeného cca. 4,5 hodiny po skutku, bol poškodený v čase skutku v stave vysokej opilosti. Navrhol vykonať kontrolné znalecké dokazovanie znaleckým ústavom vo veci skutočností, ktoré mali byť objasnené znaleckým posudkom vyhotoveným MUDr. H. H., ktorým skúmala osobu poškodeného, najmä ku skutočnosti, aké mal poškodený ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku. Poukázal na skutočnosť, že poškodený pred údajným spáchaním skutku vypil väčšie množstvo alkoholu a políciou bola u neho dňa 16.12.2018 o 00:04:02 hod. nameraná hodnota alkoholu 0,89 mg/L, čo je cca. 1,8 promile (uvedené je prílohou zápisnice o trestnom oznámení č.l. 6). S uvedenou skutočnosťou sa znalkyňa v jej znaleckom posudku nezaoberala a ani na hlavnom pojednávaní sa nevysporiadala s tým, aké mal poškodený ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku s prihliadnutím na stav jeho vyššie uvedenej opilosti. Za účelom zistenia množstva alkoholu u poškodeného v čase spáchania skutku navrhoval vykonať znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva, za účelom objektívneho posúdenia stavu ovplyvnenia alkoholom poškodeného. Navrhované dokazovanie nebolo prvostupňovým súdom vykonané. V súvislosti s nedôveryhodnosťou výpovede poškodeného poukázal na to, že dňa 03.01.2019 bol vyšetrovateľom vypočutý poškodený, ktorý vo výsluchu uviedol, že dňa 16.12.2018 večer po návrate z polície našiel v kuchyni jeho domu pod posteľou doklady, ktoré mu mal odcudziť, pričom túto podstatnú skutočnosť dobrovoľne neoznámil polícii, čo potvrdil na hlavnom pojednávaní. Tieto doklady mal nájsť tak, že bol povytiahnutý šuflík o 25 cm pod jeho posteľou. Vo fotodokumentácii z obhliadky miesta činu priamo po skutku vyhotovenú políciou nie je pod posteľou poškodeného vidieť povytiahnutý šuflík. Túto skutočnosť nevedel poškodený na hlavnom pojednávaní vysvetliť. Poškodený zamiechal, že našiel odcudzené doklady, o čom sa orgány činné v trestnom konaní dozvedeli až vo výpovedi poškodeného zo dňa 03.01.2019, ktorá bola vykonaná z podnetu polície, kedy bol na polícii poškodený videný na chodbe s odcudzenými dokladmi v ruke a to policajtom, ktorý prijímal trestné oznámenie poškodeného v tomto konaní, na základe čoho tento policajt požiadal vyšetrovateľa o výsluch poškodeného. Poukázal aj na zvukový záznam z výsluchu poškodeného zo dňa 03.01.2019, konkrétne na stopu 12 minúta 38 sekunda, kde poškodený uvádza, že v čase jeho výpovede pred vyšetrovateľom mal odcudzené doklady. K tomu obžalovaný dodal, že poškodený pred dňom 03.01.2019 vypovedal pre vyšetrovateľom iba raz a to pri prijímaní trestného oznámenia a pri úkonoch s tým spätých a potom vypovedal iba pri vyšetrovatelke a to dňa 16.12.2018, preto nemohol doklady nájsť dňa 16.12.2018 večer po návrate z polície. Rozpor je vo výpovediach poškodeného aj ohľadom spôsobu, ako malo dôjsť ku spáchaniu skutku, keď vo výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný ho mal udierať holou rukou, no v prípravnom konaní dňa 16.12.2018 v súvislosti s tým, akým spôsobom ho mal páchatel napadnúť, uviedol, že nevie čím ho búchal, že on mu v rukách nevidel čo má. Napokon vo výpovedi pred znalkyňou MUDr. H. H. v rámci znaleckého skúmania za účelom vyhotovenia znaleckého posudku č. 16/2019 k predmetnej trestnej činnosti uviedol, že obžalovaný mal v čase keď ho mal udierať, boxera v rukavici. Tu sú jasné rozpory vo výpovedi poškodeného vo veci spáchania samotného skutku a to fyzického útoku, ktoré neboli odstránené. Naviac, keby poškodeného fyzicky napadol v mieste jeho bydliska tak, ako to poškodený uvádza, boli by sa na mieste činu našli krvné stopy, toto sa však nenašlo. Ani skúmaním DNA zo zaistenej 20 eurovej bankovky u obžalovaného nebola preukázaná prítomnosť DNA poškodeného a k pôvodu tejto bankovky obžalovaný uviedol, že mu ju dala jeho partnerka U. F., keď ho prišli zadržať policajti, aby mal na cestu späť z polície domov. Celé obvinenie z lúpeže je postavené iba na výpovedi poškodeného, alkoholika, osoby vyššieho veku, ktorého výpovede sú pochybné, nedôveryhodné, osoby ktorá už bola v minulosti súdne trestaná za krivé obvinenie. V čase spáchania skutku nebol s poškodeným, čo potvrdili aj výpovede svedkov vypočutých v konaní. Nesprávny je tiež výrok o prepadnutí bankovky, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by táto bankovka v nominálnej hodnote 20 EUR (dvadsať eur) sériové číslo: SA3301894067 pochádzala z trestnej činnosti. Ako už uviedol, túto bankovku dala obžalovanému jeho partnerka U. F. ráno, keď pre neho prišla polícia, čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním. Má za to, že prvostupňový súd bol k nemu zaujatý, skutkový stav na základe vykonaného dokazovania vyhodnotil jednoznačne zaujato v jeho neprospech, za účelom náležitého objasnenia skutkového stavu nevykonával navrhované dokazovanie a to rekonštrukciu skutku, znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva, za účelom objektívneho posúdenia stavu ovplyvnenia alkoholom poškodeného, kontrolné

znalecké dokazovanie znaleckým ústavom vo veci skutočností, ktoré mali byť objasnené znaleckým posudkom vyhotoveným MUDr. H. H., ktorým skúmala osobu poškodeného, najmä ku skutočnosti, aké mal poškodený ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku a výsluch svedka brata poškodeného C. L. ku skutočnostiam, čo sa udialo v dome poškodeného v čase spáchania skutku. Obžalovaný to, že v prvotnej výpovedi pravdivo neopísal, že večer v deň údajného skutku v Pohostinstve Babiš konzumoval s poškodeným alkohol, v ďalšej výpovedi logicky objasnil. Nie je možné odôvodňovať rozhodnutie o jeho vine zo spáchania skutku tým, že nehovoril od prvopočiatku pravdu. Obvinený má právo aj nehovoriť pravdu, ale vina mu musí byť v konaní náležite preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, čo sa v tomto konaní nestalo. Vypočutí svedkovia U. F., E. P., H. P., K. P., B. Y. jasne potvrdzujú, že v čase spáchania skutku bol v obydli brata a svojich rodičov. Nemal dôvod poškodeného olúpiť, v deň skutku bol aj s poškodeným v pohostinstve Babiš, kde je aj z kamerového záznamu vidieť, že mali dobré vzťahy. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uvádza, že je pravdepodobná i verzia, že odcudzené doklady niekto doniesol do obydli poškodeného, keď tam poškodený nebol, jedná sa o hypotézu, ktorá absolútne nevyplýva z vykonaného dokazovania. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že spáchal žalované trestné činy. Okresný súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval v súlade s kritériami vyplývajúcimi zo základnej zásady trestného konania uvedenej v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, s prihliadnutím k ďalším základným zásadám trestného konania najmä v zásade prezumpcie neviny v zmysle § 2 ods. 4 Tr. poriadku. Tento jeho nesprávny postup pri hodnotení dôkazov viedol k nesprávnemu záveru o vine a vzhľadom na pretrvávajúce pochybnosti mal postupovať podľa princípu "in dubio pro reo" (v pochybnostiach v prospech obvineného). Z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol vo veci a oslobodil ho spod obžaloby v celom rozsahu. Alternatívne s poukazom na jestvujúce pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, navrhol vykonať ním navrhnuté a nevykonané dôkazy a to rekonštrukciu skutku, znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctva, za účelom objektívneho posúdenia stavu ovplyvnenia alkoholom poškodeného v čase spáchania skutku, kontrolné znalecké dokazovanie znaleckým ústavom vo veci skutočností, ktoré mali byť objasnené znaleckým posudkom č. 16/2019 vyhotoveným MUDr. H. H., najmä ku skutočnosti, aké mal poškodený ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku s prihliadnutím na alkoholické opojenie poškodeného a tiež výsluch svedka brata poškodeného C. L. ku skutočnostiam, čo sa udialo v dome poškodeného v čase spáchania skutku.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokurátorky uviedla, že rozsudok okresného súdu je zákonný, riadne odôvodnený a súd prvého stupňa sa vysporiadal i s návrhmi na doplnenie dokazovania. Navrhla preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť.

Obhajca obžalovaného poukázal na písomné dôvody odvolania, množstvo rozporov vo výpovedi poškodeného, ktorého výpoveď je nedôveryhodná. Vzhľadom na všetky dôvody uvedené v odvolaní, navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby, alternatívne vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby doplnil dokazovanie.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine nie je dôvodné. Pokiaľ ide o skutkové zistenia tvoriace podstatu súdených trestných činov, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil.

Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a vyvracajú jeho obranu, vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti jednak skutkových zistení okresného súdu, ale i právnych záverov, pričom obhajobnú argumentáciu obžalovaného považuje za nedôvodnú. Pokiaľ ide o skutkové zistenia, tieto okresný súd správne ustálil s poukazom na usvedčujúcu výpoveď poškodeného E. L., ktorá je podporená ďalšími dôkazmi, tak ako na ne podrobne poukazuje súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí. Z pohľadu odvolacích námietok obžalovaného je nutné uviesť, že tieto sú v podstate len opakovaním obhajobných námietok obžalovaného pred okresným súdom, na ktoré súd prvého stupňa jasne a presvedčivo reagoval a riadne sa s nimi vysporiadal a súčasne odôvodnil, prečo nevyhovel návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania v rozsahu ako sú napokon uvádzané v odvolaní obžalovaného a odmietol ich vykonať. V súvislosti s námietkami obžalovaného, že je nemožné, aby poškodenému spôsobil zranenia, aké sú zadokumentované v spise a to na ľavej zadnej časti jeho hlavy za uchom, za situácie ako ju uvádza poškodený, odvolací súd uvádza, že s týmto nemožno súhlasiť. Ak si obžalovaný sadol po pravej strane poškodeného a ľavou rukou ho chytil okolo krku, pritiahol k sebe (v dôsledku čoho mohlo súčasne dôjsť k čiastočnému pootočeniu hlavy poškodeného), mohol nepochybne pravou rukou zasiahnuť a udierať aj do oblasti hlavy vľavo za uchom, tak ako to uvádzal poškodený. Napokon s týmto záverom korešponduje i lekárska správa o zraneniach poškodeného, ktoré utrpel, kde sa konštatuje okrem poranení na hlave i pomliaždeninové poranenie krčnej chrbtice. Pokiaľ tiež obžalovaný poukazyval na skutočnosť, že keby poškodeného fyzicky napadol v mieste jeho bydliska tak, ako to poškodený uvádza, boli by sa na mieste činu našli krvné stopy, čo sa však nestalo, k tomu je potrebné uviesť, že táto argumentácia nevyklučuje záver o jeho vine. Je pravdou, že krvné stopy sa na mieste činu nenašli, no krvné stopy sú zjavné a zadokumentované na fotodokumentácii oblečenia poškodeného (bunde) urobenej po čine a keďže nešlo o nejaké masívne krvácanie, nemuselo nutne dôjsť k zanechaniu krvných stôp na mieste činu. Napokon pokiaľ ide o odvolacie námietky a skutočnosti, na základe ktorých sú podľa obžalovaného výpovede poškodeného nedôveryhodné, s týmito sa okresný súd zaoberal. Pritom správne skonštatoval, že poškodený v podstatných okolnostiach o priebehu skutku počas celého konania vypovedal rovnako a pokiaľ ide o namietané rozpory v jeho výpovediach, tieto na hlavnom pojednávaní vysvetlil, vrátane ozrejmenia okolnosti nájdenia dokladov s výrazným časovým odstupom dvoch dní po skutku v povytiahnutom šuflíku pod posteľou, pričom z jeho výpovede je zrejmé, že on ho v takej polohe nenechal a doklady mu tam musel niekto dať, dom nemal uzamknutý, čo potom vysvetľuje i tú skutočnosť, že na fotodokumentácii z obhliadky miesta činu priamo po skutku vyhotovenú políciou, nie je pod posteľou poškodeného vidieť šuflík povytiahnutý. Ani skutočnosť, že poškodený neodišiel hneď po skutku z domu a určitý čas tam zotrval, nemôže spochybňovať dôveryhodnosť jeho výpovedí, tak ako namietal obžalovaný. Poškodený na hlavnom pojednávaní vysvetlil, že mal obavu ihneď opustiť dom, napokon ďalšie konanie poškodeného a skutočnosť, že sa nechcel vracieť do obydlija bez účasti polície, nasvedčuje skutočným obavám poškodeného o svoju bezpečnosť. Rovnako pokiaľ obžalovaný poukazuje na rozdielne vyjadrenia poškodeného ohľadne toho, či bol obžalovaným udieraný po hlave holou rukou, alebo mal niečo v ruke, k tomu je potrebné uviesť, že na hlavnom pojednávaní poškodený uviedol, že trvá na tom že ho obžalovaný udieral rukami, no nevie či mal niečo v rukách. V kontexte s ostatnými dôkazmi, ako na ne podrobnejšie poukázal okresný súd a podporujúcimi výpoveď poškodeného, nebol dôvod na spochybnenie jeho výpovedí, v ktorých od počiatku jednoznačne usvedčoval zo spáchania skutku obžalovaného. Napokon s námietkou, že sa znalkyňa v znaleckom posudku nezaoberala a ani na hlavnom pojednávaní nevysporiadala s okolnosťou, že poškodený bol v čase skutku a krátko po ňom pod vplyvom alkoholu, nemožno súhlasiť. Do konania bola pribratá znalkyňa z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. H., ktorá vyšetřila poškodeného E. L. a ktorá nezistila u neho prítomnosť takej duševnej poruchy, v dôsledku ktorej by bola podstatne znížená schopnosť poškodeného správne vnímať a vypovedať, nezistila poruchy pamäti, alebo sklon ku konfabuláciám. Závislosť od alkoholických nápojov alebo iných návykových látok nezistila, u poškodeného sa jedná o chronický abúzus alkoholu. Osobnosť poškodeného je dostatočne sociabilná, bez narušenia kontaktu s realitou, t.j. bez narušenia správneho vnímania a posudzovania reality.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa zotrvala na záveroch svojho znaleckého posudku a tieto závery nezmenila ani vzhľadom na jeho stav po požití alkoholických nápojov. Uviedla, že poškodený si udalosti mohol správne uchovať i s ohľadom na skutočnosť, že bol pod takým stavom opitosti ako bolo zistené, nakoľko išlo o jedinca, ktorý chronicky požíval alkohol a jeho tolerancia bola iná, ako u nezvyknutého jedinca, ktorý by také množstvo požil prvýkrát. Znalkyňa uviedla, že poškodený bol schopný popísať nejaký zážitok, čo sa mu stalo na polícii a potom vypovedal s odstupom času a podstatné veci interpretoval rovnakým spôsobom, teda nezistila, že by došlo k nejakému hrubému skresleniu alebo vymýšľaniu si. Na druhej strane naopak, ako nedôveryhodná sa javí výpoveď obžalovaného, ktorý od počiatku popieral spáchanie skutku. Je pravdou, že obžalovaný sa môže brániť spôsobom aký uzná za vhodné a môže i klamať, avšak nemožno vytykať súdu, ak v kontexte zistenia, že klamal, posudzuje jeho výpoveď ako nevierohodnú. Práve v prejednávanom prípade bolo preukázané, že obžalovaný prispôboval svoju výpoveď zadováženým dôkazom (kamerovému záznamu a výpovedi svedkyne O.), keď spočiatku popieral, že by sa s poškodeným dňa 15.12.2018 vôbec stretol v potravinách u Babiša, neskôr pripustil, že sa tam s poškodeným stretol a napokon následne v konaní pred súdom pripustil, že tam s ním bol asi hodinu, pričom aj popíjal alkoholické nápoje. Zmenu výpovede odôvodňoval tým, že to nechcel priznať, nakoľko mal uložený zákaz konzumovať alkoholické nápoje. Takéto odôvodnenie sa javí ako nelogické a nepochybne neadekvátne za situácie, keď obžalovaný vedel, že je obvinený zo závažnej trestnej činnosti. Napokon okresný súd správne vyhodnotil i výpovede svedkov U. F., B. Y., K. P., E. P. a H. P., ktoré mali podporiť obranu obžalovaného, že bol celý čas doma ako nedôveryhodné až nepravdivé a v rozpore s výpoveďou svedkyne O. a kamerovým záznamom z potravín u Babiša. Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré považoval odvolací súd za potrebné poukázať, pričom odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine vyhodnotil ako nedôvodné. Naopak v plnej miere sa plne stotožnil s hodnotením vykonaných dôkazov i právnych záverov tak, ako to vyjadril okresný súd v písomnom vyhotovení svojho rozsudku, ktorý postupoval v súlade so zákonom, keď uznal obžalovaného vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 3 Trestného zákona, v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. S podrobnejším odôvodnením v uvedených smeroch odvolací súd plne odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.

Napokon odvolací súd preskúmal tiež výrok o uloženom treste, pričom je nutné konštatovať, že okresný súd správne pri rozhodovaní o treste obžalovanému vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. U obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, avšak zistil jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). Zohľadnil tiež jeho predchádzajúcu trestnú minulosť, keď tento bol v minulosti päťkrát súdne trestaný a to i za násilnú trestnú činnosť podobného charakteru, pričom v prvých troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/90/2014 zo dňa 22.04.2015, právoplatným dňa 23.06.2015, za zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere tri roky a šesť mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z výkonu trestu bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp.zn. 6Pp/235/2017 zo dňa 17.08.2017, právoplatným dňa 21.08.2017 podmienčne prepustený a bola mu určená skúšobná doba v trvaní dvoch rokov a súčasne nariadený probačný dohľad nad obžalovaným vo výmere dva roky. Prejednávaný skutok teda spáchal počas plynutia skúšobnej doby po podmienечnom prepustení z výkonu trestu. Správne potom okresný súd vychádzal z trestnej sadzby najprísnejšieho zo zbiehajúcich sa trestných činov, trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, upravenej s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona (kedy sa neaplikuje ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona), pričom uložil obžalovanému úhrnný trest v zmysle § 41 ods.1 Tr.zák. na spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, ako to správne vyjadril v odôvodnení rozsudku. Odvolací súd však zistil pochybenie vo výroku o treste, kde nesprávne okresný súd použil ustanovenie § 41 ods.2 Tr.zák. a súvisiace ustanovenie § 37 Tr.zák. Išlo zrejme o omyl, nakoľko v odôvodnení rozsudku okresného súdu sú príslušné ustanovenia Trestného zákona použité správne, no keďže zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplynulo, že rozsudok bol aj nesprávne vyhlásený, musel odvolací súd toto pochybenie napraviť. Súčasne však je potrebné uviesť, že toto nemalo vplyv na inak správne určenú trestnú sadzbu prvostupňovým súdom. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd zrušil napadnutý výrok o treste a uvedené pochybenie napravil s uvedením správnych ustanovení Trestného zákona, podľa ktorých uložil trest, pričom súčasne nevzhládol dôvod na zmenu jeho výmery. Trest odňatia slobody

vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov je trestom zákonným, primeraným, zohľadňujúcim tak okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák. Na výkon trestu súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže už bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním predmetného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Následne preskúmajúc výrok o uloženom treste prepadnutia veci odvolací súd zistil, že v tomto smere je odvolanie obžalovaného dôvodné. Na jednej strane síce bolo preukázané, že obžalovaný odcudzil poškodenému 20 euróv bankovku, avšak na druhej strane sa nedá bez akýchkoľvek pochybností uzavrieť, že u obžalovaného na ďalší deň nájdená bankovka v nominálnej hodnote 20 eur, je práve tou istou, ktorá bola odcudzená poškodenému. Preto odvolací súd po zrušení tohto výroku už nerozhodol aj o jej prepadnutí, nakoľko na to neboli splnené zákonné podmienky.

Vzhľadom na uvedené potom odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.